

ikke er bedre eller retfærdigere end andre Skatter, at det er en upopulær Stat, den upopulæreste af alle Statter, ja, saa skal jeg ikke komme med de almindelige Indvendinger, der ere fremsatte derimod fra forskellige Sider, men gøre den Bemærkning, at der foreligger to forskellige Skattelove, hver med sit Formaal, naagtet de ere indbyrdes afhængige af hinanden, saa at den ene ikke kan gennemføres, uden at den anden bliver gennemført. Hver har imidlertid sit Formaal. Den ene Lov har det Formaal, at der bliver visse Skatter overførte til Kommunerne, og den anden har et deraf aldeles uafhængigt Formaal, idet den selvsølgelig skal erstatte den første, men ikke har noget med Kommuneskatten at gøre; den bliver paalignet alle Landets Beboere uden Hensyn til, om de høre til den ene eller den anden Kommune, og det betragter jeg som en stor Fordel. Og denne Skat har den Fordel og den Retfærdighed i sig fremfor alle andre Skatter, at den søger at ramme Skatteevnen. Saa kan det ikke nytte man siger: Ja, det er rigtigt, at den rammer Skatteevnen, hvor den findes, nemlig Indtægten og Formuen, men det er at beskaffe Flid, Sparommelighed og Virksomhed. Man kan nok fra et teoretisk Standpunkt sige, at den, der er flittig, arbejder sig op og faar en stor Formue, skal satte deraf efter dette Lovforslag; men det er et Skel, man ikke kan gøre i Skatteforhold, thi det kan let forandre sig Tid efter anden. Man kan se et Slægtled er i Besiddelse af Formue, men det næste Slægtled ikke, og saa fremdeles. Men dersom man vil lave et Skattesystem paa Grundlag af Flid, Sparommelighed og Virksomhed, tror jeg rigtigt, man gif den forkerte Vej, saa vilde man i mange Forhold ramme, hvor der ingen Skatteevne er. Maalet er her at ramme Formuen og Indtægten, hvorledes den end er bragt til Vejse der, hvor den findes, og det tror jeg rigtigt er retfærdigt. Naar man har draget Skatteforholdet frem mellem Land og By og særlig mellem Landet og Kjøbenhavn og ment, at det skulde være en Uretfærdighed over for Kjøbenhavn i Forhold til Landet, tror jeg rigtigt heller ikke, at det holder Stik, naar man gaar ud fra den Betragtning, jeg gjorde gældende med Hensyn til Formue- og Indkomstskat. Man maa jo ogsaa erindre, at de Formuer og Indtægter, som ere i Kjøbenhavn, ikke ere skatte her i Byen, men at Byen, som er saa stor, som den er, drager baade store Formuer og store Virksomheder, som dels ere samlede og dels have deres Udspring ude paa Landet, mere og mere ind til sig. Derfor er der ikke noget uretfærdigt

deri, selv om Formue- og Indkomstskatten i Forhold til Indbyggerantallet vil komme til at tynge noget haardere paa Kjøbenhavn end paa Landet.

Saaledes som den foreslaede Lov er, og saaledes som den agtes ført ud i Livet, kan jeg med nogle enkelte Undtagelser give den mit Bifald. Ligeledes tror jeg, det er rigtigt, at man rammer som Skatteobjekt Personerne og ikke Skattefilberne. Det er blevet omtalt baade af den højtærede Indenrigsminister og flere ærede Medlemmer, og jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa. Det er rigtigt, at Indtægten beskattes uden Hensyn til, hvorledes den anvendes, og at saavel den uproduktive som den produktive Formue beskattes. Dersom man skulde gøre dette Skel og tage Hensyn til, hvorledes Indtægten anvendes, vilde det komme til at se underligt ud. Man skulde saa undersøge, hvorledes en Person anvender sin Indtægt, om det er til Forlystelse eller med et andet Formaal for Dje; men dette vilde være en aldeles uret Grund at bygge paa. Det vilde være urigtigt, om man ikke skulde kunne beskaffe den uproduktive Formue. Hvad er en uproduktiv Formue? Det er en Formue, som man ikke i Virkeligheden for Djeblikket har nogen Indtægt af. Men det er med Rette blevet fremhævet fra anden Side, at en Formue, af hvilken man ikke i Djeblikket har nogen Indtægt, i sig selv kan rumme en stor Formue. Der er nævnt Byggegrunde, som ligge hen m. v. Naar en Mand ønsker at have en Visthave, Viststov eller et Viststot, hvorfor skal han saa ikke satte af denne Lüksus, naar andre, som ikke have Raad til at have en saadan Lüksus, maa satte af deres Formue, som de ere nødte til at anvende saaledes, at de kunne have Indtægter deraf? Der er blevet sagt en hel Del om den progressive Skala. Der tror jeg ogsaa, at Lovforslaget tilnærmelsesvis har truffet det rette. Jeg er ikke enig med de ærede Medlemmer, som have ment, at man skulde have en progressiv Skala i det nu foreliggende Lovforslag med Spring mere eller mindre, saaledes at man f. Eks. fik en vis Skatteprocent ved 1,000 Kr., en ved 1,500 Kr. og en ved 2,000 Kr. og saa fremdeles. Jeg tror, man har truffet det rette ved, at der sker et Fradrag fra alle Indtægter. Naagtet jeg kunde ønske, at dette Fradrag var noget større, vil jeg ikke egentlig gøre nogen Indvending derimod. Derimod synes jeg ikke, det er rigtigt, som Lovforslaget foreslaar, at man kun skal give Afdrag for 3 Børn. Der mener jeg rigtigt, at Lovforslaget bør ændres, og at man bør gaa saa vidt, at der skal gives et Afdrag for alle Børn. Nu